

ORAHOVÁČ

Written by

Alexander Skantze

Based on, If Any

Address
Phone Number

INT. SCENEN - NATT

Teatersminkad MELINDA, 25 och strålande vacker, framför en monolog.

MELINDA

Jag söker.

Hon vandrar runt i lokalen. Det finns en intensitet i hennes utspel, är till hälften pekoral och till hälften starkt.

MELINDA (CONT'D)

Söker mina ord, söker att öppna min mun. Munnen som stängts. Som du stängt med din blick och din falska sanning.

Hon sjunker ned på knä.

MELINDA V O

Munnen som du fyllt med manlighet.
Fyllt med din manliga penis.

Ett kvävt FNITTER hörs.

Längst bak i publiken håller SANDRA, 45, handen för munnen, försöker hejda ett skratt.

Några i publiken sneglar på henne, men Melinda på scenen verkar inte märka någonting.

MELINDA

(skriker)

Ulf! Ulf!

Publikens blickar drar tillbaka till Melinda.

Bara en man längst fram fortsätter osäkert snegla på Sandra: RICHARD, 40.

Hans och Sandras blickar möts.

MELINDA (CONT'D)

Ulf Lundell vars röst fyller hela världen. Med vars sanning all annan sanning kvävs.

INT. FOAJÉN - NATT

Gammal kulturlokal som förvandlats till kulturlokal. Stål och vitmålade väggar, abstrakta bilder.

Affisch: "ÖPPNA MIN MUN: kvinnliga röster i ett patriarkalt rum", suddig bakgrundsbild av Ulf Lundell.

Utanför ingången till teaterhallen minglar FOLK.

En bit ifrån dem sitter Sandra för sig själv i en nisch: hon är smal, har en androgynt intellektuell utstrålning

Hon har datorn uppe och låtsas skriva, medan hon egentligen tittar på programbladet.

Ser foton på Melinda och några andra unga kvinnor. Ett poserande foto på Richard.

Hon lyfter blickar. Tittar på en svettig och glad Melinda, mitt i gruppen.

Richard står och håller armen om henne: han har något jagat över sig, med ansträngt hipp och konstnärs-ungdomlig frisyr och klädsel.

Richard sneglar bort mot Sandra.

Deras blickar möts, de ser på varandra.

Han säger något lågt till Melinda. Släpper henne och släntrar låtsat nonchalant över till Sandra.

Hon följer honom med blicken, lägger undan datorn.

RICHARD
Så? Vad tycker du?

SANDRA
Smart med Lundell-vinkeln. Ni kommer få press på det.

Han sneglar tillbaka mot Melinda.

RICHARD
Och Melinda? Vad tycker du om henne?

Sandra betraktar honom uttrycksöst.

RICHARD (CONT'D)
Alltså inte själva texten. Men hennes närvaro. Hennes talang?

SANDRA
Jag tycker hon är modig. Att du och hon tillsammans tar konstnärligt spännande risker.

Han väntar på en fortsättning, väntar förgäves.

En klocka RINGER.

Folk börjar gå in i teaterhallen, Sandra tar upp datorn och börjar skriva.

SANDRA (CONT'D)

De mailade, vill ha ändringar i artikeln. Mer om Kierkegaard, om hans autenticitetsbegrepp...
Ledsen, får se hela en annan gång.

Richard tvekar, är på vippen att säga nåt mer...

... men klockan RINGER igen.

Han skyndar bort mot halldörren, försvinner in med de sista.

Sandra sitter kvar. Slår ihop datorn, hennes blick följer en spiraltrappa i smutsigt som leder upp till ett litet rum.

Hon tittar upp en lång stund.

INT. PENTRYT - NATT

Trång och stökig kombination av matplats och omklädningsrum. Möjliga tallrikar, rockhängare, box med masker.

På en vägg hänger ett Lundell-foto omgjort till darttavla.

Sandra kommer in. Går runt och tittar.

Tittar ut. Ser en öde parkeringsplats framför kulturhuset.

Ut handväskan tar hon fram en smal exotisk flaska med en rosett runt halsen. Ställer på bordet.

Hon vänder sig, ser Richard i dörren: hon rycker till, är för första gången lite ur balans.

SANDRA

Jag... Jag ville bara smyga upp och kolla. Liten nostalgitripp.

Han går fram till flaskan, ser frågande på henne.

SANDRA (CONT'D)

Premiärpresent.

RICHARD

Mycket snällt.

Han tar upp flaskan, betraktar etiketten med kyrillisk skrift.

SANDRA
"Orahovač". Serbiskt. Gjort i
lerfat på omogna valnötter.

Han förstår inte.

SANDRA (CONT'D)
Sista kvällen i Belgrad... Fast
detta borde vara något bättre halt.

Han fattar, spricker upp i ett motvilligt leende.

RICHARD
Den där jävla Balkan-resan... Åsne-
osten. Magsjukan.

SANDRA
Du var tapper. Härdade ut.

RICHARD
Härdade ut för att du tog hand om
mig.

Hon vänder bort blicken. Döljer känslorna genom att vandra runt och plockar bland masker och kostymer.

SANDRA
Det är sig likt här. Precis som på
vår tid.

RICHARD
Vi kan väl ta ett glas. Du och jag,
lite nostalgitripp tillsammans?

SANDRA
Som sagt. Det är den där
Kierkegaard-artikeln.

RICHARD
Du har ingen deadline som du inte
kan flytta. Och det vet vi bägge
två.

Hon reagerar.

Han ler över att han genomskådat henne, går och rotar i en besticklåda.

RICHARD (CONT'D)
 Jag minns att du öppnade flaskorna
 med kniv där på Balkan. Aldrig
 minsta korksmula.

SANDRA
 Var nog snarare korken som inte
 märktes. Med tanke på vinkvalitén.

Richard slutar leta.

RICHARD
 Ingen korkskruv. Missat den
 detaljen.

SANDRA
 Du får dricka med Melinda.

RICHARD
 Ja jo. Just nu dricker vi inte
 sånt.

SANDRA
 Alkohol. Är det också patriarkalt?

Han är tyst.

Insikten kommer över Sandra, hon står chockad.

RICHARD
 Fjortonde veckan. Jag fattar om...
 Om det känns jobbigt.

INT. SCENEN - NATT

En DANSÖR (25) utför en balett med en gigantisk rosa
 penisballong.

KNASMUSIK i bakgrunden. Det är till hälften tönt-barnsligt,
 till hälften charmigt avväpnande.

INT. PENTRYT - NATT

Richard sneglar skyggt på henne.

Sandra står tyst, samlar sig.

SANDRA
 Jag är glad för din skull.

Han blir lättad.

RICHARD
 Klart det är läskigt. Två kämpande
 konstnärer och så ålderskillnaden.
 Men jag är redo för det. Har inte
 varit redo förrän nu.

Hon svarar inte.

RICHARD (CONT'D)
 Och själv? Vad händer?

SANDRA
 Ska på konferens i Worms. Och så
 har jag fått fast tjänst.

Han lyser upp.

RICHARD
 Va? Är det sant?!

SANDRA
 Bara sextio procent.

RICHARD
 Det är ju underbart... Äntligen
 fattar idioterna vad du går för!

SANDRA
 De är högt kvalificerade akademiker
 och konstnärer. Knappast idioter.

RICHARD
 Idioter jämfört med dig. Fan vad
 kul!

Han omfamnar henne.

Hon kramar stelt tillbaka (en stelhet som döljer känslor)

Han granskar henne. Puffar henne lekfullt i sidan, hon ryggar
 och rodnar.

RICHARD (CONT'D)
 Kom igen nu.

SANDRA
 Ursäkta?

RICHARD
 Melinda. Vad tycker du om hennes
 talang? Hennes scennärvaro?

SANDRA

Som jag sa. Smart med Lundell-
vinkeln. Den blir aldrig gammal.

Han tvekar.

Går närmre henne. Sänker rösten, talar halvt motvilligt.

RICHARD

Alltså det är klart att jag
försökte diskutera hennes text. Hon
ville absolut framföra den som den
var. Men Sandra det handlar om
henne. Vad hon kan göra i
framtiden. Göra med ett riktigt
manus.

Han väntar, Sandra är fortfarande tyst.

RICHARD (CONT'D)

Sandra du är den smartaste kvinna
jag vet. Den skarpaste, den
rakaste. När du tittar på henne.
Helt ärligt: ser du inte
potentialen?

SANDRA

Jag ser ert mod.

RICHARD

Snälla... Minns du inte vad vi
lovade i Belgrad. Sista kvällen där
vid katedralen? Där under
valnötsträdet?

Hon svarar inte.

RICHARD (CONT'D)

Att vi skulle vara sanna. Sanna mot
varandra.

SANDRA

Vi lovade allt vi sa skulle vara
sant. Inte säga allt som var sant.

Han mörknar. Ler bittert.

RICHARD

Vet du Sandra. För en gångs skull
har du faktiskt fel.

SANDRA

Verkligen?

RICHARD

Melinda är inte modig alls. För när hon går upp där på scen är hon inte rädd för vad folk tycker. Bryr sig inte ifall det blir dåligt.

SANDRA

Nej uppenbarligen.

RICHARD

För hon är lycklig. Hon älskar det, älskar vara där uppe. Hon har inte gett upp och ställt sig bredvid för att anteckna. Kärlek: för henne betyder det att säga "ja". Inte att ständigt genomskåda och kritisera.

SANDRA

Och "trohet"? Vad betyder det för henne?

Han tar in hennes ord.

RICHARD

Är DET grejen? DÄRFÖR du är här?

Hon svarar inte.

RICHARD (CONT'D)

Efter allt som hänt. All den här tiden. Fortfarande måste du komma hit och ge igen. Komma hit och säga att hon är nolla utan framtid! Att jag är en gubbsjuk föredetting som sätter upp värdelös skit!

SANDRA

Richard. Inga såna ord kom ur min mun.

RICHARD

... din hämndlystna jävla skata!
Dumpa dig var fan det bästa jag nånsin gjort!

Tystnad igen.

SANDRA

Då är jag glad för din skull. Än en gång.

Hon börjar gå.

Han ser efter henne.

RICHARD

Förlåt!

Hon stannar.

Han samlar sig.

RICHARD (CONT'D)

Förlåt. Jag är lite labil just nu... Melinda och jag går de-armouring tillsammans...

Hon svarar inte.

Han håller upp flaskan.

RICHARD (CONT'D)

Snälla Sandra. Stanna och drick lite nötsprit med mig.

SANDRA

Ni har ingen korkskruv. Missade den detaljen.

Han håller upp en smal kniv för Sandra.

RICHARD

Hur svårt kan det vara?

Han börjar trixa med kniven och korken.

INT. SCENEN - NATT

Dansören spräcker den stora penisballongen.

Hon sjunker ihop som död, ligger stilla.

Hon reser sig och bugar.

Publiken börjar APPLÅDERA.

INT. PENTRYT - NATT

Richard hör APPLÅDERNA, samtidigt som han kämpar med kniv och flaska.

SANDRA

Richard. Akta, du-

RICHARD

Aj!

Han släpper flaskan, blodet rinner för hans hand.

Hon kommer fram.

Tar en handduk, gör ett snabbt och skickligt förband.

RICHARD (CONT'D)
Jag är fan ett skämt.

Han försöker dra tillbaka handen.

Hon håller kvar handen. Pillar med hans bandage..

... pillandet som stegvis övergår i smekningar.

INT. SCENEN - NATT

Publiken APPLÅDERAR.

Övriga UPPTRÄDERA (en Ung Man, 3 Unga kvinnor) samt Melinda kommer upp på scen.

De ler och bugar.

INT. PENTRYT - NATT

Sandra och Richard står tätt tillsammans.

RICHARD
Så jävla patetisk...

SANDRA
... är så mycket kärlek i dig. Så mycket längtan efter kärlek.

Han drar henne till sig. De börjar hångla, hånglar grövre och grövre.

SANDRA (CONT'D)
... inte patetisk... Inte patetisk alls...

INT. SCENEN - NATT

APPLÅDER, Uppträdarna ler och bugar.

Melinda ser sig omkring.

MELINDA
Regissören!

De andra tar upp hennes rop.

UPPTRÄDARNA V O
Regissören!

INT. PENTRYT - NATT

UPPTRÄDARNA V O
Regissören! Regissören!

Richard sliter sig lös från Sandras omfamning!

De andas bägge tungt. Sandras svala pansar har rämnat,
Richard rättar till hår och skjorta.

SANDRA
Richard. Hon är i fjortonde veckan.
Har fortfarande ett val.

Han tar fram mobilen, kollar snabbt skärmen efter hängelspår.

SANDRA (CONT'D)
Hon har rätt att veta... Det här.

Richard funderar.

SANDRA (CONT'D)
Rätt till ärlighet.

UPPTRÄDARNA V O
Regissören! Regissören!

Richard tar tag i Sandra. Samlar sig.

RICHARD
Sandra. Sandra, jag...

Han söker orden. Hon väntar.

RICHARD (CONT'D)
... jag tror det är bäst du och jag
tar lite egentid.

Hon ler, tar ett steg mot honom.

RICHARD (CONT'D)
Alltså egentid var för sig.

Hon tittar oförstående på honom: han släpper, skyndar ut.

Sandra står kvar. Hon ser honom gå ner för trappan, insikten
fyller henne.

INT. SCENEN - NATT

Richard kommer upp på scenen.

Melinda och de andra Upptredarna ger plats för honom.
Applåderar, tittar på honom med tindrande ögon.

Richard bugar. Han strålar, utstrålar en grym triumf.

Publikens applåder STIGER.

INT. PENTRYT - NATT

Sandra tittar på likörflaskan.

APPLÅDERNA dämpas, hon hör dem på längre och längre håll.

EXT. PARKERING - NATT

Post-föreställning: småpratande Publik med jackor, några av
Upptredarna sitter på en bänk, fortfarande i smink och halvt
scenklädda.

Ljuset faller ut från industrilokalen, ut över asfalten,
svett glimmar i glatt utmattade ansikten.

Sandra vandrar fram genom folkmassan. Har likörflaskan i
handen.

Hon stannar upp, står en lång stund liksom bedövd.

Slungar likörflaskan rakt i asfalten KRASCH.

Folk tittar förstrött - de är vana vid stora gester.

Sandra tittar upp mot det upplysta pentryfönstret.

PENTRYT

Richard och Melinda står tätt intill varandra.

PARKERING

Sandra tar upp mobilen.

Ringer.

MELINDA V O

Heeeej, det är Melinda. Vad kul att just du ringde. Säg nåt fint så hörs vi.

SANDRA

Det här är Sandra. Sandra Hessler. Richard har kanske berättat om mig.

PENTRYT

Richard och Melinda kysser varandra. De lägger händerna på hennes mage.

PARKERING

SANDRA (CONT'D)

Eller kanske inte. Om jag känner honom rätt.

PENTRYT

Melinda lägger huvudet mot Richards bröst.

Richards blick vandrar. Han tittar inte längre på henne, tittar (utan att Melinda märker det) på sin bandagerade hand.

PARKERING

Sandra betraktar dem.

SANDRA (CONT'D)

Det är en sak jag måste säga. En sak du kanske ska veta.

PENTRYT

Richard lyfter blicken. Tittar rakt ut i mörkret - tittar (kanske) rakt på Sandra.

Blicken är sorgsen, han verkar äldre och tröttare

PARKERING

Sandra kämpar med sig själv.

SANDRA (CONT'D)
Jag tyckte du var jättebra. Det var
enormt starkt, enormt äkta.

Hon lägger på.

Går vidare, försvinner i mörkret

SLUT